

ȘIARLA ȘI CIOBANII

(POVESTE)

Acum vr'o șapte séu optu ani,
Nisce ciobani
Cătau să pripășescă
Unu dulău, ca să păzescă
Pe oi
De lupi. — Vai de noi!
Vorū dice 'ndată unii liberi-cugetători :
N'are se vie-o vreme
Când oile să n'aibă de lupi a se mai teme?
Dău, după mine, de multe ori
Cugetătorii-liberi suntū
Ființe pré ciudate;
O clipa nu te lasă s'ai parte de cuvântū.
Să n'apuci, din păcate,
Să'ncepi cu dênșii vorba, c'apoi se te mai ții
Sute și mi
De cugetări înalte și reflectări profunde.
De mult rabd, îns'acuma voesc a le răspunde :
Da, domnii mei,
Cu pré mare dreptate
Aveți cuvinte de pietate
Pentru miei . . .
Séu oi . . . dérū, d'o cam dată,
Liberi-cugetători,
Ascultați povestea cu ciobanii; ori . . .
Eū voiū tacé ca să v'ascultū.
Nu dău! Imi place fôrte multū
S'audū palavre lungi și late,
Și despre-acésta probc potū da necontestate :
La Cameră suntū nelipsitū.
Și, la totū ce s'a vorbitū
In Atheneū,
Eū
Amū fostū celū mai fidelū dintre auditori.
F'acū hazū pe oratori . . .
Dérū . . . sa lăsămū acestea,
Și povestea
Incepută să urmămū :
Ciobanii noștrii, așa dară,
Plecară
Dulăulū să'și găsescă.
Umblară cătū umblară
Și deteră 'n sfârșitū
D'o javra jigărită,
De fôme leșinată, cu pèrulū năpirlitū.
Cum îi vèdu,
Potaia-afurisită
Iși puse còda'ntre picioare, făcu trei tumbc
Să se tavaléscă, [și 'ncepu
Să se lingușescă,
Să chelălăiescă,
Ca toți căinii nemțesci;
Când, leșinați de fôme, doresc să'î miluiesci.
Li se făcură milă de șarlă : o chămară,
Șarlă 'i urmă,
Și-astū-felū cu toți plecară.
O duseră la stână și șarl'aci jură
Pe lege. — Cum se pôte?
Dar șiarlele n'au lege, ș' ar fi de necredutū,
Veți dice; fugi d'acolo! — Sciū bine-aceste
Darū écă s'a pututū! [tôte
Șarlă jură pe lege, onôre, consciința,
Nu rîdeți de, . . . să fie unū căine de credința.

I.L.C.

(Va urma).

REVISTA POLITICOASĂ

Bucuresci, 15 Amoriții. 1873.

În stagiunea frigurosă a iernii, este oportunū ca și guvernulū, și cămarele, și publiculū să se ocupe de spirtose.

Pentru că clima 'i face pe toți să le întrebuințeze, să le consume mai multū de cătū în ori-ce stagiune; pentru că guvernulū le gustă cu predilecțiune și le-a simțitū deja bine-făcătorele efecte; pentru că cadrele séle n'au altū lucru de cătū să se îndeletnicescă a cheltui iérna ce a strînsū primă-véra și véra; în fine pentru uă mulțime de motive cuviosulū guvernū alū cuviosulū potropopū Tache profită de ocașiune ca să presinte cămarei unū dragalasiū proiectū pentru sporirea taxelorū pe aceste spirtose bēuturi.

Și nu numai că l'a presintatū, ci i-a cerutū și votarea, értū domnii dipotați — sub influința acestei materii datătore de inspirațiune; apoi, avēndū în vedere și considerândū marea experiența făcută de cândū cu punerea licențelorū, unită cu moralisarea producțiunii și sporirea bēutorilorū — domnii dipotați se grăbiră a'î face pe poftă, votândū cu câte două mâni acestū scumpū proiectū.

Ferice de negustorii de țuică, vinuri, rachiri etc., etc., dérū mai ferice de consumatori, carii vorū simți unū îndouitū efectū în urma punerii 'n aplicare a legii : mai antēiū unū efectū în creieri, în vine și 'n ôse, prin falsificarea bēuturilorū, și alū douilea unū efectū și mai mare în biata pungă.

Énsē e unū mișlocū.

De ôre ce sistema taxărei e d'a se plăti d'atâtea ori 6 bani de câte grade e bēutura, apoi mișloculū e d'a se pune unū gradū de spirtū și restulū apă, ca să se scape numai cu darea de 6 bani. Séu mai bine să bea lumea numai apă, ca să scape de ori-ce taxă bēutoréscă, fie directă, fiă indirectă.

Singura escepțiune o face berea, căci pentru uă védra se taxéză cu 1 leū, pe cândū înainte se taxa cu 2 lei. Acéstă reducere ni s'a parutū curiôsă și, după multe cugetări, amū ajunsū la conclusiunea că motivulū acestei scăderi nu e nici respândirea beuturii acestei zeme de orđū, nici încuragiarea fabricării ei, ci uă curată favóre făcută Némțului!

În colo legea e bună din tôte punctele de privire : și pentru aginții iusărcinați cu perceperea taxelorū, și pentru aginții polițienesci, și pentru impiegații superiori, căci toți își au asigurate bacșișurii și ghelirurile, grația textului clarū și lămuritū în care e redactată.

*

Din fântână 'n puțū, dice proverbulū. Din schilodirea taxelorū spirtose, în schilodirea schiloditei constituțiunii, adică a condiții negre.

Și focū și pară pe cei de la *Românulū* pentru acéstă bine-făcătore regularisire pregătită de musiu cabinetū. Ci mai stați, domnilorū, nu v'aprindeți, căci aci e cu lopata, értū nu cu judecata, cum vreți dumnévóstră.

Nu vè supărați, căci n'aveți nici unū dreptū. Anulū trecutū, cândū d-lui Minorescu nu i se pusese 'n perspectivă ministeriulū de culte și d-lui Gr. Cantecuzino celū de lucrări publice, cândū prin urmare fu posibilū să se respingă articulele mai dragălaşe din còda penalicéscă, stăpânirea arū fi avutū totū dreptulū să se supere, căci multū să rățoise Jupânésă-Neacșia sin Co-

stea-Chioru ca să dobândescă acéstă havală. Ce supărare nu era 'n dreptū să suferi! Si cu tôte astea o 'nghiți și nu făcu nici unū sgomotū, ba nu făcu nici chestie ministerialé.

Dérū să vedemū ce v'a 'nțepatū așa de grozavū ca să tunați și să fulgerați în contra stăpânirii.

Prin noua reafirmare, se 'ntroduce delațiunea, adică darea-de-golū, pira, ș'acéstă diceți d-vóstră că e 'n contra constituției? Pré bine! Dérū cândū s'a plămăditū constituția nu se scia că stăpânirea o să aibă a face cu ómenii cari să posédă tichia dracului, pe care, puindu-și-o 'n capū, să se facă neveduți în cătū să nu mai pótă nimeni pune mâna pe ei. Trebuie deci delațiune, ca să se delate și dilate ai cu tichia dracului, ca 'n povestile din halima.

Dumnévóstră mai diceți :

Codicele din 1864 (art 77) pedepsia numai cu închisóre de la unū anū pênē la doui ofensa comisă în publicū în contra persoanei Domnului, Dómnei séu a fiilorū lorū, și acelu Domnū era absolutū. Reformarea acestui articolū, propusū astădī, mai adaugc pe lingă închisóre de unulū pênē la doui anū și amenda de 2 pênē la 10 *miș lei*. Asemenea adaugē, pe lingă persoana Domnului, a Dómnei și a fiilorū, pe tôte rubedeniele familiei domnesci, adaugē nu numai rubede ascendentc și descendente, ci și afinii pênē la alū treilea neamū, astfelū în cătū, déca amū spune vre unū cuvântū despre principele de Monaco séu pe Lippe, ne amū espune la 18 luni închisóre și 3000 lei amendă, căci, după almanahulū de Gotha, mai toți suveranii, foști și actuali, din Europa, suntū rubedenii la unū gradū ôre-care»

Și mai la vale continuați a vè exprima astū-felū :

«Totū la acestū articolū atât de scurtū și tolerantū în codicele decretatū la 1864 se mai adaugc încă pedepsă de 6 luni pênē la 2 anū închisóre și de 2 pênē la 10 *miș lei* amendă în contra aceloră cari arū cuteza să atace prin scrisū autoritatea constituționalc și inviolabilitatea, adică *infaibilitatea*, persoanei Domnitorulū, drepturile dinastiei etc. etc.

«Uă întrégă lege de *les-majestate*, care nu se găsesce încă în nici unū codice din lume.

«Și acéstă se chiamă a revisui codicile spre a le pune 'n armoniă cu Constituțiunea!

«Ce deridere!

«Ce plate adulațiunii făcute aceloră, de la care speră totulū aceia cari scii că nu mai au nimicū de asceptatū de la națiune!

Ei bine, pênē aci, că nu mai merge!

Vè văietați c'aceste dispozițiuni suntū aspre? Vè'nclerați: ele nu suntū aspre, ci numai ceva mai esplicite de cătū ukasulū țarului din Rusia. care dice : „presa este liberă, dérū celū ce se va atinge de vr'unū funcționarū publicū, de la țarū pênē la o-dăiașiū, mănâncă 25 bețe la spete!“

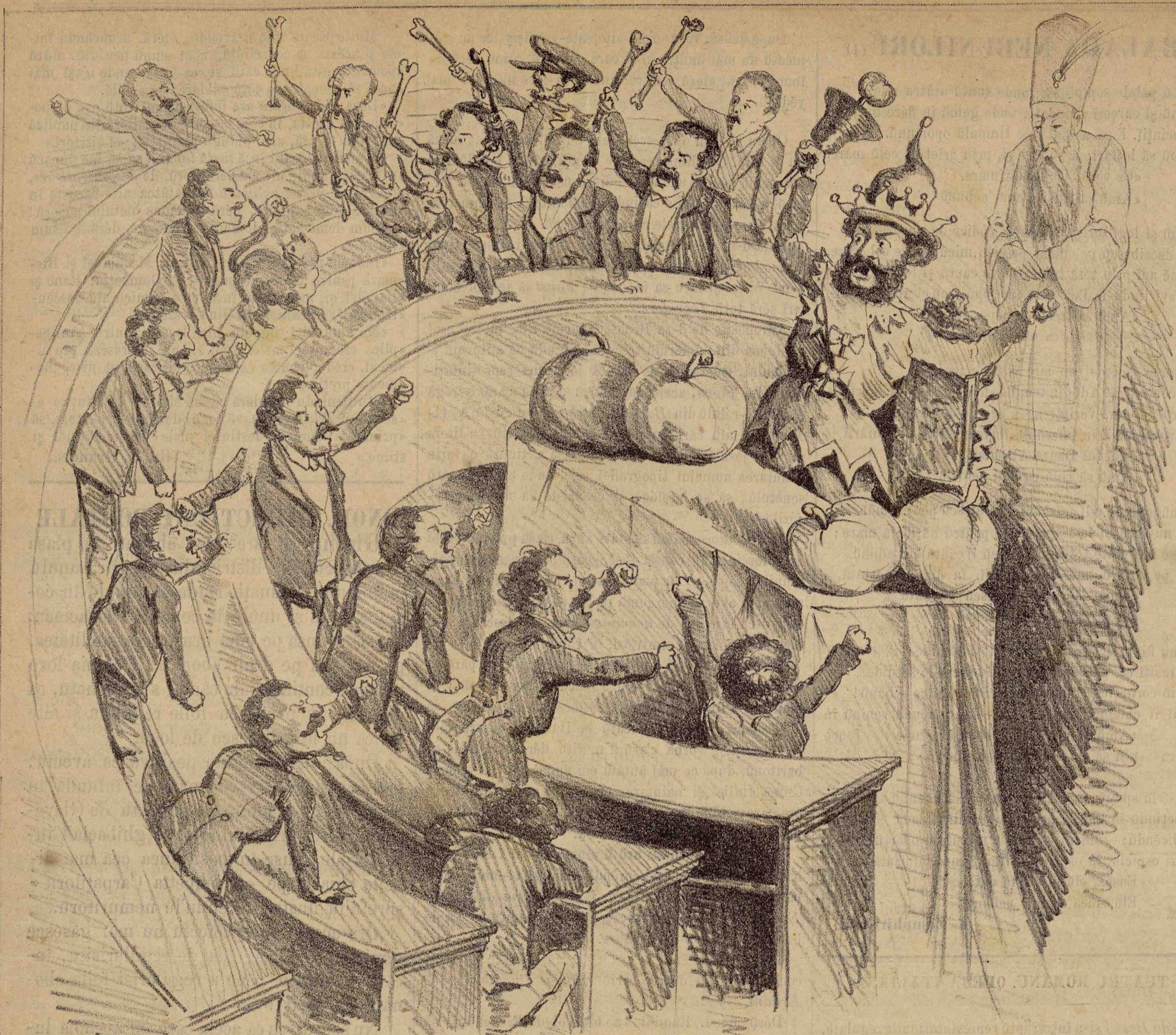
A! nu vè place? De ce?

Cândū vr'unū printū nemțescū și-o viri mâna pênē'n còte în coțcăria drumurilor de ferū, vè place să'lū faceți hoțū? Cândū Vodă va face gheșfurti ca cu Pétra-Arsă, vè place să-i diceți că nu e einstitū? Cândū o numi pe Ambron singurū de la sine ca să pape depositulū cu **tata** Anton și Strusberg, vè place să diceți c'a calcatū constituția? Cândū o suferi ca stăpânirea ori poliția să puie tufanulū pe spatele ómenilorū vè place să diceți că vede și tace?

Dérū de ministrii? Vè place să diceți că d. Mavroianis fură, că d. Fluier'a-secu ciupesce rēu din furniturile armatei, că la lucrările publice e uă Vlasie modornisată și perfecționată?

A! vè place? Placă-vè acum și legea cea nouă, placă-vè și botnița ori călușulū în gură, căci așa place la tunului : ain cabinet tupa plac și niști lej cu saperlot!

Ați înțelesu ori nu?

LIVEZÉNCA. — Domnilorū, dacă suntū demnū de voi, ridicați mâinile în susū pentru satisfacerea străbunilorū mei! Nu uitați a vē uita la drepta!

FANTASMA STRĂBUNILORŪ. — În timpulū meu se mai petreceaū asemenea prostii! De ași trăi ađi, m'ași spîndura!

LIVEZÉNCA. — Puiū la votū demnitatea mea. — Ce? nimeni contra? Bravo!

BERBECŪ. — Ești unū saltim-bancū!

— După ce că ești din FLOPI și n'ai sciutū să ți tii nevasta ta, te întroduci mișeșce să 'mi strici linistea casei!
 — Domnilor, fiți cavaleri, și nu dați așa rău, fiind-că numai mă înțelegamū în secretū cu nevasta d-téle, cum e la modă.
 — Na modă! Satură-te!....